

**„EDINOST“**

Izhaja dvakrat na teden, vsako sredo in soboto ob 1. uri popoldne.

„Edinost“ stane:

za vse leto gl. 6.-; izven Avst. 9.- gl.
za polu leta „ 3.-; „ 4.50 „
za četrt leta „ 1.50; „ 2.25 „
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 5 nov., v Gorici in v Ajdovščini po 6 nov.
Na naročbe brez priložene naročnine se upravnistvo ne ozira.

EDINOST

Vsi dopisi se pošiljajo uredništvu v ulici Carintia št. 28. Vsako pismo mora biti frankovano, ker ne frankovana se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Oglasi in oznanila se račune po 7 nov. vrstica v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor bi ga obseglo navadnih vrstic.
Poslana, javna zahvale, osmrtnice itd. se račune po pogodbi.

Naročnino, reklamacije in inserate prejema upravništvo v ulici Carintia 28. Odprte reklamacije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

»V edinost je moč«.

Volilcem isterskih mest!

Na dan 1. aprila t. l. pozvani ste vršiti najsvetejšo Vašo državljansko pravico. Birati imate ta dan Vašega zastopnika za državni zbor na Dunaju. —

Dosedanji zastopnik isterskih mest bil je deželni glavar, pokojni dr. Vidulich.

Ta človek, odgojen v mladih svojih letih v tujem duhu bil je res na daleč poznan, imel je znanje in skušenj, toda ni občutil za svoj rod, kar bi čutil moral.

Zastopal je samo Italijane isterskih mest, a ne one izmed Vas, kateri še niste zatajili materno mleko in sladko zvoneči hrvatski jezik.

Vidulich imel je vsaj ime hrvatsko. Danes voliti na njegovo mesto moža, kateremu niti ime ne bi glasilo po naše, zaznamovalo bi še večje nazadovanje.

Isterci hrvatskega jezika morajo glasovati za človeka svojega roda, izkušenega domoljuba, kateri pozna jezik in potrebe Vaše in druge jezike, da se njih v slučaju potrebe posluži.

Ta človek, izvoljenec velike večine Vas istih, katerih mišljenje in voljo poznamo, je:

MATE MANDIĆ

urednik „Naše Sloge“ v Trstu.

Njega Vam toplo priporočamo! Njegovo ime bodi zapisano na slehernej Vašej glasovnici.

Njegovo žarko rodoljubje, njegovo znanje, srčnost, in pravičnost bodo storili, da Vas bode zastopal kakor pravi domorodec, da bode nevstrašeno branil Vaše pravice, vtrjene na zakonih, da bode izkazival Vaše potrebe in načine, po kojih da Vam država pomore.

A pravičen kakor je, ne bode zahteval, da naš jezik gospoduje kateremu drugemu jeziku, ampak nastojal bode, da se vspne jezik naš na ono mesto, katero mu pripada po božjih in posvetnih zakonih, da ne bodemo več sužnji tuje misli in tuje govorice.

Gospod Mate Mandić pozna žalostno stanje naše mornarice, pozna težko vzdisanje kmetskega stanu (i tega ima med Vami, prebivalci mest); on, sin naroda, pozna vse potrebe narodne, on jih bode edino dostojno iznašal na dan.

Glasovi, katere oddate njemu, bodo nadaljni svečani protest proti temu, kar vedno kriče in pišejo nasprotniki naši; da v isterskih mestih ni druge narodnosti, kakor zgolj Italijani!

Ne žalite tega dne! Ne bodi Vam težak trud, da pridete na volišče ter tam oddate svojo legitimacijo in glasovnico, izpolnjeno z imenom predloženega Vam kandidata.

S tem pokažete, da ste čil narod, da mislite na svoje splošne koristi, ter da se bistvenega Vašega vida ne more oslepiti ne s sijajnimi imeni, ne z rumenimi tujimi cekini.

Naš predloženik je rojen Istran; njegov rod sega globoko v prošle veke, Istra je prava njegova domovina. On torej ni nametnik, kakor so drugi, ki morajo svoje stariše iskati po krstnih knjigah izven Istre!

Človek, katerega mi priporočamo Vašemu glasu, pozna dobro tudi drugi jezik, kateri se govori v Istri, pozna pa tudi oni jezik, v katerem se razpravlja v državnem zboru.

Uže to priporoča ga toliko, da bodo tudi pravi Italijani zanj glasovali. Drugi predloženik ni tak. Za drugega ne sme biti niti enega naših glasov.

Živil gospod **Mate Mandić**!

V Trstu, 22. marca 1889.

Uredništvo „Edinosti“.

Predsedništvo pol. društva „Edinost“.

PODLISTEK.

Sobotno pismo.

Izpod Nanosa.

Moj kolega „izza Gaberka“ pogodil jo je skoro tako, kakor pravi nekje pesnik: šest jih pade kjer porine“. Še sedaj tu in tam kaj zacvili, iz tega so se pa izcimili najnovejši nemškutarji. Dežman, počivaj mirno, naslednikov imel bodeš vedno zadosti; kar čez noč porajajo se novi; če niso baš pristne tevtonske krvi, to ne škoduje, saj tudi sam nisi bil. Narod pa žaluj, ker trpel bodeš zbog tega mnogo škode: „šest jih pade, kjer porine“. . . . Kamor je porinil moj kolega, ni jih sicer odpalo šest, marveč skoro pol manj, a vender lep napredek. Toda dosta o tem, za danes nekaj drugega.

Znana je anekdota o tistem kozlu, ki je slučajno došel v neko z raznimi

zrcali nakičeno kavarno. Seveda znano mu je bilo tukaj toliko, kot poslancu L. tržaško-slovenske razmere. Kozel se ogleduje ter zapazi pred seboj v zrcalu kolego — kozla. Ker je bila pri živalih konkurenca še mnogo prej razvita, kot pri podlistkarjih, Lahonih in nemškutarjih, mislil je takoj, kako bi kolego „obdelal“ in izpodkrepil z lepega mesta. Odmah pripravljen za napad, zavihti orožje ter se zapodi v — zrcalo.

No kaj naj še povem: posledica vsemu bili so kosci zrcala, nasprotnik je zginil še hitreje ko kavra in nemški napisi s poštnih pečatov, kakor tudi od drugod, kjer bi laglje in bolje umeli slovenski, premda v nas umemo tudi nemški. Posledice posledica je bil kavarnar, kateri prihitel ter naloži fanatičnemu konkurentu borilec na hrbet suhih klobas in še par čevljev po vrhu, menda za napitek. —

Žival je delala po svojem nagonu,

koji se pa ne razteza tako na dolgo in široko, kot liberalizem naših nasprotnikov. Ni dolgo, kar smo čuli dokaz za to v naši državni zbornici. Gospodje nasprotniki so po lastnem mnenju tako liberalni, da bolj ne morejo biti, samo da obrača vsaka stranka liberalnost toliko svojemu žepu na korist, kolikor le more. Pravim liberalcem ne sme biti navodilo izrek: „Quod licet Iovi non licet bovi“. Onih pravic, koje vživamo mi liberalci, ne smete vi, neliberalci. Da to ni liberalno, vedo uže vrabci na strehi; vender imajo oni škarje, mi pa pohlevno držimo kožo, da jo strižemo.

Gospod državni poslanec in tržaški mestni svetnik L., ki pozna je razmere tržaških Slovencev mnogo bolje, kot mi sami, zaviha nekaj slovenskih okoličanskih razredov in da ne bo treba Slovencev v mestu kake šole, delal bode baje na to, da se bodo odslej mestni slovenski otroci vozili v posebnih „giardinera“ v

šolo na Prosek, Kontovelj itd. Na Opčine pa je bo vlačila žična železnica, koje stroj bo pri obelisku obračal sloviti „rudečkar“, za danes imenovan Samson iz Abruzzev. Kadar ne bo treba vrteti stražanskega stroja, strmel bode v daljavo „preko lužo“ k bratom v deželo polente in makaronov. Da ne bode mešanom dolg čas, prepevati bo moral laško himno, s pesmimi proslavljati Garibaldija in vse to z glasom, kakršnen je imel Odisejev ciklop. Vse to se bode vestno in prav prav res izvršilo; jamči nam za to imenovani g. poslanec s svojo nepogrešljivo temeljitostjo. Potem pa bode Slovenec še bolj zavidal udobnost in komoditeto, koje po njegovih mislih uživajo v Trstu. Zdelo se mu bode še bolj ko kedaj prej, da je njegov narod zaničevan, da treba Italijane podpirati v njih težnjah (menda tudi „čez lužo“!). Kadar dojde v Trst še kak Oberdank ter jame počenjati svoje burke in škanale z bom-

Na Balkanu.

(Konec.)

Zdi se nam, da stanje na Balkanu ne more ostati kakoršno je sedaj. Balkansko prašanje uže preveč let plaši in straši staro Evropo; ono toliko poudarjano evropsko ravnotežje, čigar začetnica je bila ona nesrečna berlinska pogodba, se bode moralo prej ali slej vendar razrušiti ter iz spanja prebuditi oni oboroženi mir, ki stane Evropo toliko milijard težko prižuljenih novcev. Najbrže se tudi v tej priliki evropske velevalsti posvetujejo, kako bi to strašilo raztrgale ter slednjič vendar enkrat rešile nesrečno balkansko prašanje.

Sedanji položaj balkanski je strašen. Tako ne more dlje časa ostati. Bati in zajedno upati je bilo, da temu žalostnemu stanju stori konec spokanje Bateinberžana iz Bolgarske. Bog ve, je li se pričujočo spomlad ne izvrši, kar se je tedaj bilo bati?

Svaka sila do vremena. Berlinski kongres je provzročil evropskim državam mnogoštevilnih stroškov ter jih zakopal v strašanske dolge. Vse države oborožene so do zob. Jež nema zaman svojih bodljajev in tudi evropski vojskovodje hoteli bodo poskušati veljavo svojih tako dražih, pogubonosnih iznajdeb.

Uprav narodnostni princip, kojemu stvariteljica je bila francoska revolucija, tirja sedaj svojo rešitev in zadovoljenje. Narodnostna ideja se je krepko razširila med balkanskimi narodi in iskala si bode oduška.

Države dandanes teže skoraj izključljivo postati n a r o d n e, namreč takšne, da so omejene z naravnimi in jezikovnimi mejami. Zgled v tem podala nam je združena Italija in dan na dan čitamo o tožbah in gujevu Francozov proti Nemcem, ki so jim vzeli dve popolnoma francoski deželi. Narodnost je postala mogočen faktor v dnevnjej politiki in malo je zadev, v koje se ne bi mešala ta novodobna ideja. Saj se tudi mi avstrijski Slovani krepko potezamo za narodno avtonomijo in narodno združenje razcepljenih vej v posebne narodne skupine, ki bi po običnem menenju bile podstava in utrdba novej mogočnejšej Avstriji.

Isto tako se bore za svojo narodno individualnost in združenje razcepljenih sobratov balkanski narodi. Tendenco k združitvi imeli smo priliko opazovati o vsakem nemiru, ki je na Balkanu nastal, osobito pa pred tremi leti o uporu vahodnje Rumelije in njih spojenju z Bolgari.

Sedanje politično stanje balkanskih držav je zelo ozbiljno; tako ne more dlje časa ostati, radi česar smelo prorokujemo bližnjo balkansko konflagracijo, koje

bami, pisali bodo tržaški lahonski listi po tem-le receptu: par postopačev se je igralo z bombami in po nesreči se je ena razpočila in nekaj ljudi usmrtila.

„Tistih brošuric“ — kakor tudi večjih romanov, da celo znanstvenih del — „nikdo ne čita“, če niso napolnjena z iredentarskim duhom in brezmejno pristranskim entuzijazmom. Gospod mestni svetnik sicer trdi nasprotno, trdi celo, k a k o v e r n i A v s t r i j c i s o I t a l i j a n i. Mislim, da izrekujave te besede gospod poslanec niti sam sebe ni slišal; če je pa slučajno ujel kako besedo, osvedočen sem, da je niti sam ne verjame.

Niti tkanine niso tržaškim Italijanom všeč, če ni na njih „bianco-rosso-verde“. Stopivši v knjigarno vidiš Umberta v raznih faconah, cesarja pa tam v revnem kotiču, kjer ga pač nikdo ne bode videl. Peresna držala v obliki smodke-vrčinke imajo v sredi neznamno luknjico, in če pogledaš skozi njo, vidiš za lečo kralja in kraljico iz večnega mesta, kjer so nedavno ustanovili podružnico avstrijskim Italijanom patrijotičnega društva „Pro patria“. Trst je v svojih težnjah — valjda kot državi najjudanejšje mesto — že tako daleč, da nekim krogom ne prija jo cvetlični šopki, če ni v njih barem jedna — „margarita“.

odjek se bode najbrže razlegal tudi drugod po Evropi.

Casniki v zadnjem času raznovrstno presojajo in obsojajo zadnje dogodke in splošni položaj mikroskopičnih držav na Balkanu. Vsi so pa skoraj jednega mnenja, da iz teh okoliščin nastanejo bližnji nemiri.

Osobito slovanofobi kaj hlastno udrihajo po Slovanih in po navideznih ruskih agentih, ki neki Ruskej napravljajo pot k osvojenju vsega poluotoka. Mi smo svoje menenje uže zgoraj izrekli.

Nedvombeno je pa vendar, da balkansko prašanje je zelo važno in na njem ni interesovana samo Nemčija, ampak tudi vse druge evropske velevalsti, ki so podpisale berlinsko pogodbo. Ruska sama si ne bode menda nakopala sovraštvo vseh družih evropskih držav. Na rešitvi balkanskega prašanja interesovana je tudi Avstrija.

Vseu temu pa ne bode menda tako hitro konec; torej čakajmo tega, kar nam prinese bodočnost.

L.

Govor državnega poslanca dr. Ferjančiča.

v državnem zboru 11. marca 1889.

(Dalje.)

Kakor so bile jezikovne uredbe ljudskih šol na Koroškem uзор za deželni šolski svet štajerski, ravno tako tudi posnemajo štajerski okrajni glavarji delovanji koroških.

Dne 4. decembra smo tu, nekateri gospodje gotovo se spominjajo, staveli interpelacijo, v katerej smo razložili, kako je postopal Breski glavar, da bi pet občin: Podsredo, Piljstajn, Gorjane, Zdole in Drenskoreber pripravil, da prekličje svoje peticije za slovensko šolo, oziroma pritožbe proti ukazom gori omenjenim.

In res je pri štirih občinah dosegel, kar je želel, le jedna občina se ni dala pregovoriti. Tudi na to interpelacijo nismo dobili odgovora in bi ga zdaj nujno prosili. Če odobruje vlada postopanje okrajnih glavarjev, prosili bi jo, da nam pove zakone in določbe, ki to omogočujejo in opravičujejo; če ga pa ne odobrava, bode pa pač imela toliko moči, da jim zabrani tako počenjanje.

Morda pa vlada še dvomi, da bi okrajni glavarji res tako postopali. Zato nima povoda, kajti to lahko dokumentarično dokazemo. Tu imam list, v katerem je po § 19. popravek c. kr. okrajnega glavarja v Celovci, kjer sam s svojim podpisom pove, da je in kako je postopal s šolskim nadzornikom, da je občino Bilčeve odvrnil od pritožbe.

To je vendar nepobiten dokaz glede okrajnega glavarja v Celovci.

Da se pri takih ramerah Slovincem ne more izvršno goditi, to spozna lahko vsakdo. Po štetju omenjenega poslanca 20.000 Slovincem, kojih pa v Trstu ni — v mestu tržaškem uživa toliko pravic in predpravil, da treba Lahe podpirati v njih „težnjah“. — Dober tek!

Onih 1.495 podpisov slov. očetov za slovensko osnovno šolo v Trstu bi valjda gospod rad stlačil v laško škornjo, koja nekda nima dna, kakor tudi Luzzattova temeljitost ne.

Za pirhe torej smelo trdim, da nas res čaka velikanska sreča. Omenjeni poslanec se vrne na počitnice v Trst in izvestno učini potrebne korake glede olajšav slovenskim otrokom, pohajajočim iz mesta okoličanske šole, da se bodo na mestne, morda celo na njegove stroške vozili v okoličanske razrede, ki so baje čisto slovenski, in katere nam g. Luzzatto tako silno zavid.

Če bode le mogoče, pogledam nove te naprave, ko bode treba „strgati stari Kvas“, gospodu Luzzattu pa zopet čestitati, da so mu Slovinci tako m o č n o pri sr ci.

Na svidenje

Vaš

C.

Oni v Beljaku ni nič manj pokazal in dokumentarično dokazal. To se razvidi iz ukaza deželnega šolskega sveta, s katerim se je rešila prošnja treh občin Št. Jakob, Podgorjani in Ledunice. Tu se pravi: „C. kr. deželni šolski svet z ukazom dne 9. ulija 1888 ni ugodil prošnjam, katere je ušlo občinško zastopstvo skupno skrajnimi šolskimi sveti dne 9. junija 1887., — zatorej ravno trinajst mesecev poprej — ter je zaukazal, da v šoli v Ledenicah ostane dosedanja jezikovna naredba v veljavi, ker je tamošnji šolski svet odločno prosil, da ostane. Zgoraj se pravi, da sta šolski svet in občinško zastopstvo prosila za slovensko šolo, tukaj pa da je šolski svet prosil, da ostane sedanje stanje. Mari ni jasno, da je okrajni glavar obdeloval šolski svet.

Dokler ne opraviči vlada takega počenjanja organov svojih v provincijah, tako dolgo je moramo zmatrati za svojevoljno poseganje v ustavne pravice naroda slovenskega (Dobro! Dobro! na desnici) in to bi se najmanj smelo storiti s strani vlade, katero podpiramo v tej zbornici. (Odobranje na desni). Mislim bi vendar, ko smo interpelovali, ko so izrekli zastopniki vsega naroda, da tako postopanje ni utemeljeno v zakonih, in ko so pokazali na neoporečne nespodobnosti, da bodo sedaj politični organi popustili dotično delovanje, ter ne bodo več nadlegovali občin. Pa v tem smo se motili. Kakor poprej, tako se dela tudi potem. Na razpolago imam ukaz deželnega šolskega sveta koroškega, ki nam dokazuje — rekel bi, prosim opravičenja — na kak ciničen način postopajo s prošnjami in peticijami za slovenske šole šolska oblast na Koroškem. Jeden poznejih govornikov bode najbrž podrobno razsvetlil postopanje javnih organov, ki kompromituje uradno čast. (Poslanec Steinwender: Oho! — Poslanec Gregor: Da!) Ukaz deželnega šolskega sveta je v pedagogično-didaktičnem oziru unicum. Pa ne samo tukaj, temveč tudi na Štajerskem so nedavno štiri občine, ki so ušolane v Vitaje, prosile za slovensko šolo, oziroma pritožile se proti dotičnemu ponemčevalnemu ukazu. Protest izročil se je okraj. šolskemu svetu; ta ga je vrnil občinam in naročil, da naj se občine še jedenkrat posvetujejo o tem ter se vzlasti izreko, kdo bode plačeval stroške za neobligatni pouk nemščine. (Čujte! Čujte! na desnici. Poslanec dr. Gregor: Kje se je to zgodilo?) To je bilo na Štajerskem. (Posl. Šuklje: Tudi v družih občinah!) Če vidimo, da se politični organi ne strašijo najpodlejših sredstev, da bi narod slovenski pripravili ob njega pravice, mora to izzvati nevoljo slovenskega naroda, nevoljo našo (Poslanec Trojan: In našo!) in vprašati se moramo, ali ima res država toliko preveč denarja, da se plačuje take uradne poti uradnikov svojih? Temu se pa ni čuditi, in za to tudi neso odgovorni le okrajni glavarji. Poglejmo le deželna šolska sveta na Štajerskem in Koroškem. Obe deželi imati tretjino slovenskega prebivalstva, pa v nobenem teh dveh deželnih šolskih svetov ni zastopnika prebivalstva slovenskega. Ali pa pogledjte deželne šolske nadzornike. Oni na Koroškem kliče: „Slovinci (Windischen) nemate na Koroškem pravice do obstanka! (Čujte! Čujte! na desnici. Poslanec dr. Steinwender: To ni res! Ugovor na desnici). Od deželnega šolskega nadzornika na Štajerskem pripoveduje se smešnost, da je, ko je nekoč prišel nadzorovat šolo, dal učitelj nalogo učencem, da naj popišejo „jesen“, ugovarjal „dass es doch nicht angehe, im Herbst den Frühling zu beschreiben“ (veselost na desni). Učitelj je pa potem pogumno razložil, da je „jesen“ Herbst ne pa Frühling“. Če je tako s temi ljudmi, če nadalje še pomislimo, kacihi nazorov sta oba deželna načelnika in da prav za prav še ministra za notranje zadeve nemamo, tedaj bodemo pač lahko razumeli, kake da so take razmere.

(Dalje prih.)

Politični pregled.

Notranje dežele.

Kakor je bilo pričakovati, tako se je zgodilo; razprava o proračunu ministra za nauk in bogočastje je bila najzanimivejša v celej proračunski debati. Levičarji, katerim je Liechtensteinov predlog posebno na želodec, ker mislijo, da jim ta pripomore zopet k vladi, so vedno govorili o njem ter slikali v živih barvah nevarnosti, ki prete vsem narodom, ako zadobi kedaj ta predlog pravomočno veljavo. Vsak levičarski govornik je tako zasuknil svoj govor, da je naposled prisilil kneza Liechtensteina in ministra Gauča spregovoriti. Posebno je mikalo slišati ministrov mnenje, kajti ekselencia se zna uže nad eno leto kaj spretno ugrabiti vsakej priliki, odločno povedati, je li pristaš ali nasprotnik Liechtensteinov. Kar so hoteli, so dosegli, čuli so oba govoriti, no nimajo razloga preveč se veseliti. Knez Liechtenstein je v svojem dolgem govoru razložil bistvo svojega predloga in značaj verske šole. To kar on imenuje versko šolo, ni ona zloglasna stara šola, katero liberalci v tako kričečih barvah opisujejo v svojih glasilih, na shodih in tudi v zbornici. Verska šola kakoršno on želi, je upeljana uže več let skoro v vsej Evropi. Tako šolo ima samodržna Rusija in radikalna republika Švicarska, protestantska Pruska in katoliška Bavarska, kakor tudi vse druge nemške države izvzemši dveh: Hessenske in Badenske. Versko šolo, kakoršno on zagovarja, označuje le to, da so otroci v šolah razdeljeni po verah. Katoličani naj imajo svojo katoliško šolo s katoliškimi učitelji, to naj imajo tudi drugoverski otroci. Njegova zahteva pa ne sega tako daleč, da bi se osnovala posebna šola tudi v takih okrajih, kjer je le par otrok druge vere; ti naj hodijo z večino. Knez Liechtenstein zahteva, naj se poučuje verstvo po več ur na teden, nego se to godi v naših šolah, kjer je verstvo potisneno popolnoma v kot ter si neka stranka prizadeva pahiti je celo skozi vrata in to, kakor pravi iz „pedagogičnih“ ozirov. V vseh državah poučuje se verstvo po dva in trikrat toliko ur na teden, nego v naših šolah. Mi ne želimo, pravi knez Liechtenstein, izročiti šole duhovnikom v roke, da v njej po svoji volji gospodarijo. Državni zbor kot osrednje zakonodajsko oblast določi naj načela nove šole, deželnim zborom pa podeli pravico izvršiti je. Tu se še le pokaže, da nismo želeli spraviti šolo pod cerkveno oblast, kajti eni deželni zbori podeli nadzorstvo šole posvetnim močem, drugi pa cerkvenim, baš kakoršno bode njih prepričanje. S to izjavo je pokopal knez Liechtenstein svoje federalistiške nazore ter si pridobil priznanje čeških poslancev, na katerih pomoč se lahko zanaša, kakor sodimo tudi po pisavi staročeških glasil. Knez Liechtenstein je tudi izjavil, da ne bode mirovala njegova stranka, dokler izvojuje volilcem to, do česar ima popolnoma pravo, t. j. versko šolo, katero so od njih, poslavi je v državni zbor, odločno zahtevali ter to potrdili z nad milijon podpisi. — Ko je govornik prenehal, čestitali so mu desničarji, levice in galeirija je pa sikala in ropotala. — V naslednjaj seji je poslanec Weitlof naučnega ministra dra. Gauča prisilil izjaviti se o tem predmetu, kot namestnik cesarjev in poslovodja kneza Liechtensteina. Minister je odgovoril na to, da on ni namestnik cesarjev, ampak le svetnik krone. Pri njegovem delovanju vodi ga načelo pravičnosti in pomirenja narodov (?), od katerega ne odatopa. Rekel je, da služi celokupnosti države, da ni kultura kneza Liechtensteina, a tudi ne kultura častite opozicije. Na to je počela levice zopet sikati. Po listih pa se je unel boj zoper versko šolo in ministra Gauča, ki je bil nekda ljubimec ponosne levice.

Razprava vojnega zakona v o g e r s k e m d r ž a v n e m z b o r u poraja čudne plode. Večkrat smo omenili, kakih

sredstev se poslužuje opozicija v boji proti vladi, da vpriličuje demonstracije in polične nemire, samo da bi vrgla neprijubljeno jej ministerstvo. V zadnji čas so se bili valovi nekoliko plegli in levica se je nekoliko pomirila, napadala je samo še ministra - predsednika Tiszo. Tu pa je vladna stranka sama vso stvar zopet zmedla in dala povod k novim poličnim izgreedom. Nek dijak je napadel nekega vladnega poslanca s psovko „mameluk“. Kar naenkrat ga popade drug vladen poslanec za vrat in poslanec Rohanci sproži revolver proti njemu, drugi ga pa obdelujejo z batinami in pestmi. To je bilo dijakom dovolj, da so ves dan demonstrirali. Druzega dne se je govorilo o tem tudi v parlamentu. Skleneno je, stvar izročiti sodišču, naj dogodek preiskuje in uradno postopa proti dotičnemu poslancu. Zbornice predsednik je pa poslance prosil, naj ne hodijo oboroženi v parlament. Ta „čudni“ slučaj ni osamljen. Ni dolgo, kar je bil odličen član opozicije od nekega vladnega pristaša tudi „grobo“ razaljen. Ogrji smejo biti res ponosni na svoj državni zbor, to je vsaj „unicum“ na celem svetu.

Vnanje dežele.

Bivši kralj Milan je ostavil Srbijo ter se podal najprej v Pešto in od tod na Dunaj. Z Dunaja se vrne v Beligrad, da potuje dalje v Carigrad. Pri njegovem odhodu iz Belegrada pozdravili so ga na kolodvoru samo ministri, regentje in nekateri zastopniki tujih vlad, sicer pa ni bilo ne deputacije ne radovednega, še manj pa žalujočega naroda. Zadnji večer je bila v Belemgradu baklada, o kateri se ne more sigurno reči, je li bila na čast Milanu ali kralju Aleksandru. Dunajski listi nekako otožno pripovedujejo, da je Milan tudi s tem dokazal svoje avstrijsko mišljenje, da je svoj zadnji diner (ali kosilo) povžil pri avstrijskem poslaniku. Listo povablencev je Milan nečisto sam postavil ter ruskega poslanika g. Persiana izključil iz te gostije. Mislimo, da se g. Persiani za to lahko potolaži, dunajskim listom pa prav od srca privoščimo to veselje, ki jim je Milan napravil s tem. Kraljica Natalija se ne povrne na Srbsko, ker bi njena prisotnost zamotala položaj. Ruski krogi jej svetujejo, naj ostane na tujem. Regentstvo je odtegnilo podporo tujim listom ter dovolilo vsem listom uhd na Srbsko.

Knez Koburg je še vedno v Plovdivu in se ne misli še vrniti v Sredec k svojim predragim ministrom. Nemški listi sicer trde, da živi Koburg zaradi ugodnejšega podnebja v Plovdivu in da je s Stambulovom v najboljših odnosih. Nam se pa zdi, da je spor mej ministrom-predsednikom Stambulovom in knezom Koburgom tak, da ne moreta več živeti eden blizu drugega. Da pa Koburgova popularnost in priljubljenost na Bolgarskem ni tako velika, kakor jo opisujejo dunajski listi, priča nam to, da ubogi knez nima toliko moči, da bi odstranil Stambulova ter ga nadomestil s prijaznejšo mu osebo. V resnici vlada Stambulov na Bolgarskem, Koburg je le senca na njegovi strani in lokavi minister čaka samo ugodne prilike, da se reši Koburžana ter naslubi Bolgarom novega kneza.

Na Francoskem se bavijo skoro vsi listi z generalom Boulangerjem in njegovim govorom v Toursu. Boulanger se je s tem govorom hotel prikupiti klerikalcem, Bonapartistom in Orleanistom. Mož je metal fraze okolo sebe in v prvi vrsti samega sebe poviševal ter propovedal, kaj bi vse on storil, ako bi bil državi na čelu. Vse stranke ga obsojajo in celo njegov privrženec Rochefort je v taki zadregi, da molči o celem dogodku, dočim se vsi listi bavijo z njim. — Déroulede, Laguerre in drugovi pridejo kmalo pred sodnike. Preiskovalnemu sodniku niso hoteli odgovorjati, češ da odgovore javno pred sodnikom, vsem narodom na obtožbo.

Na Nemškem stopi v veljavo novi zakon proti socijalistom. Na podlagi tega zakona zatre vlada vsa glasila socijalistične in socijalno demokratične stranke, češ da delujejo v pogubo države. Mej drugimi je zatrta tudi „Volks Zeitg.“, list ki je imel na Nemškem velik upliv in ki je bil zelo razširjen.

V italijanski zbornici je izjavil Crispi, da je Italija vzela protektorat čez neko deželico v Afriki, kjer hoče ustanoviti nova tržišča. Bržkone, hoče italijanska vlada potrositi še kaj denarja v Afriki, doma se jej pa delavci upirajo, ker nimajo dela. Baš je došla vest, da so v nekem mestecu delavci napali vse javne hiše ter je hočejo podreti. Vnel se je boj mej uporniki in vojaki, ki so prišli iz obližja, da umire puntarje. Ta dogodek nam priča o veliki revii, ki vlada v Italiji.

DOPISI.

Kanal 16. marca. [Izvirni dop.] Prebravši dopis iz Kanala v predzadnji številki cenjene „Edinosti“, zmisli sem se nehote na „Lažnjivega Kljukca“. Svetoval bi gospodu dopisniku, da bi za glavo potipal, če mu je še na pravem mestu ter da bi ne zamenjal besedice „post“ s „pustom!“

Všim tržanom in meni, ki stvar nepristransko sodim, se zdi vendar neverjetno in nemogoče, da bi možu, kateri — kakor se vidi iz njegovega dopisa — pozna sleherni korak našega občespospovane cerkvnika in kateremu so tako dobro znane ljubimске razmere — morda ima službo „posredovalca“, da bi takemu možu bilo neznano in skrito to, kar pri nas ve in bi moral viditi sleherni otrok. Meni, ki so razmere dobro znane — in o tem govorijo vsi tržani — je dolžnost, da moram reči in smelo trditi, da cerkvenik cerkvena vrata zapre vsaki dan vsaj celo uro pred mrakom, izvzemši slučaje, ko je kaka služba božja kasneje. Li ne žvrgole že vrabci o tem na strehi? In ni li bila znana domačinom še predno ste objavili dotični dopis, dogodbica postnega pondeljka, ko je nek mladenič okolo 4. ure popoldne, zapustivši družbo blizo vodnjaka, se podal pred cerkvo, kjer je stalo nekaj deklet in da je na to mladenič z dvema dekletima stopil v cerkev, trenutek za tem pa že bil na nasprotni strani pred bližnjo prodajalnico? To je vidil pisec teh vrstic, to so vidili mnogi na trgu in po oknih in o tem je moral slišati, če ne viditi, tudi naš „resnicoljubni“ dopisnik. Kje je zajemal toraj vire njegovemu dopisu, s čim ga bo podpiral? Čujte, ptujec v Jeruzalemu, častna beseda, če dokazate Vašo trditev in v Vaši glavi namišljeni „sestaneke“, plačam jaz podružnici sv. Cirila in Metoda v Kanalu 20 gl., drugače plačate Vi desetak! Ste zadovoljni? Če mi tega ne obljubite, Vam tudi ne bom več odgovarjal. Na dan toraj z Vašim dokazom, na dan z vsem, vidili bomo kakšno „piko“ imate na nosu!

Upam, da g. dopisnik vendar ni tako maloumen, da bi ne spoznal, da je stvar nezasiščano iztuhtal in povečal ter pomaknil to kar je solnce obsevalo v temno noč. In da se umiri in potolaži, naj mu povem, da je preč. g. dekan potrebno ukrenil, predno je on prihitel z njegovim petim kolesom na pomoč. Že to mu dovolj jasno kaže in priča, kako malo ga potrebujejo!

Resnico, resnico prosimo, laž in obrekovanje ni še nikomu priborilo časti in slave. Kje drugod bi si g. dopisnik isto pridobil, n. pr. če nam izumi zdravilo proti kanalski bolezni — nevošnjivosti; ali če nam prikrbi paznika na desnem bregu Soče, ki naj bi varoval sv. Roka in vogel hiše nasproti; ali drugega na nasprotnem bregu, tukaj zna biti celo dva, pa — pet! — Še to: ko bodete streljali zajca, pazite, da ne poderete lastnega psa, pa prosite z menoj Vsemogočnega, naj bi se vsakemu lažniku na mostu kanalskem noga zlomila in naj bi slehernemu, ki zabavlja o na-

rodnem gibanju, prirastla na jeziku „pika“, ko izreče „rusofil“, pa tri. Kaj menite, koliko jih boste imeli čez leto in dan!? Potrudite se toraj, narodni stvari bo pomagano. Resnicoljub.

Domače vesti.

K volitvi poslanca isterskih mest in trgovske obrtniške zbornice v Rovinju. Tržaški listi poročajo, da namerava politično društvo v Pazinu kandidovati kot namestnika umrlega dra. Vidaliha, dra. Rizzijsa iz Pulja. Dr. Rizzi je še mlad, neiskusen mož, kateri se je oklenil radikalne stranke v Istri. — Radikalni nazori so sicer v raznih zadevah jako „lepa stvar“, toda v Istri so razmere povse druge kakor v ostalih pokrajinah našega cesarstva. Gosp. dr. Rizzi mora še-le te veljavne razmere proučiti, predno bi mogel temeljito vršiti težko nalogo, katero namerava prevzeti s tem toliko važnim poslanstvom. Sploh pa je gosp. Rizzi povse neznana oseba in to je najlepši dokaz, da so isterski Italijanaši v velikej zadregi, najti njim ugaajajočega kandidata. Akoprav bi — kajti pod isterskim solncem je vse mogoče, — glasovali zanj tudi c. kr. uradniki, bodo si volilci, v slučaju, da Rizzi prodré, z njegovim zastopstvom jako malo opomogli. — Zatorej, kdor ima sree za svoj narod, glasuj za odličnega našega rodoljuba, Istrana Mate Mandića!

Za družbo sv. Cirila in Metoda daroval je gosp. Hervatin Miha, 10 f. in 20 kr. G. Negode podaril je 1 gl.

Gosp. vitez A. Klodič daroval je naši šoli knjigo za nazorni nauk v podobah, katero smo neobhodno potrebovali. Srčno hvalo na lepem darilu.

Načelnistvo

možke podružnice sv. Cirila in Metoda. Slovanska naselbina v Benetkah poslala je dr. poslancu g. dru. Dinku Vi-teziću jako laskavo pismo, v katerem priznava velike njegove zasluge za isterske Slované ter ga spodbuja na daljni trud za osvoboditev hrvatskega naroda v Istri. Vse hvale vredno je, da se naši sorojaki na ptujej zemlji toliko zanimajo za razvoj in napredek isterskih naših bratov. Raznim mlačnim domačim krogom bodijo beneški Slovani v vzgled.

Hrvate zadel je težek udarec. Umril je nedavno v Križevcih grško-katoliški biskup Ilija Hranilović, vatre domoljub in značajan narodnjak. Še se niso posušile solze, katere plaka narod hrvatski nad grobom Hranilovićevim, pobrala je smrt drugega odličnega moža: pisatelja Janka Jurkovića, dež. vlade v Zagrebu sekcijkega načelnika. Jurković sodeloval je pri raznih listih in spisal še mnogo povestij, dram, iger itd., katere je izdala „Matica Hrvatska“ v posebnih zvezkih; stigel pa si je tudi mnogo zaslug na šolskem polju. — Tudi mi žalujemo s Hrvati, kajti tudi nas preganja nemila osoda, katera nam pobira naše prvake.

Skrajna brezobraznost. Tržaški „Mattino“, list, kateri dobiva baje podporo od c. kr. vlade, zagnal se je to dni v našega poslanca, g. Nabergoja. Kaj je „Mattino“ padlo na um, da misli s svojim blatenjem g. Nabergoja osmečiti, tega nobeden pameten človek ne pojmi. S persiflacijo in pretiravanjem se ne doseže ničesa; navadno se osmeši dotični sam, kateri hoče druge zasmehovati. Pisava v takem slogu pa, kakor jo rabi „Mattino“, ne najde se niti mej poldivjimi narodi, kamo-li med „visoko o mikanimi“ Italijani! Poleg take surovosti pa je „Mattino“ baje tudi pozabil na denar, katerega sprejema iz roke c. kr. vlade, iste vlade, katero podpira državni poslanec g. Nabergoj kot veren član desnice in večine v državnem zboru! Kje je tu poštenje? — Prepričani smo, da vsi razumni krogi, tudi v našem nasprotnem taborju, pomilujejo „Mattinovo“ surovost!

Občinski svet tržaški imel je dne 20. t. m. javno sejo. Predsedoval je podžupan dr. M. Luzzatto, vlado je zastopal okr. glavar baron Conrad, navzočih je bilo 29 svetnikov.

Po odobrenju zapisnika zadnje seje prečita se pismo višjega dvornika grofa Bellegarde, v katerem javlja zahvalo cesarjevne-udove nadvojvodinje Štefanije na izraženem sožaljenju prigodom smrti cesarjeviča Rudolfa in na podarjenem vencu.

Spomenica društva tržaških inženirjev o splošnem stavbenem načrtu mesta tržaškega izroči se odseku za javne stavbe na poročilo.

Poročila odseka ad hoc glede novih pravil za občinsko gledališče odstavi se od dnevnega reda, ker so se našle nekatere določbe, katerih se ne more v sedanjej obliki sprejeti, isto tako prošnja za odobrenje stroškov za stavljenje kôz v l. 1888.

Glede sklepa o seji obč. sveta dné 16. januarja t. l. pooblasti se eksekutiva na temelju preiskave zdravstvenega odseka da razpravlja z lastnikom zemljišča v gornjem delu ulice Boschetto, I. Bertinom, da odstopi 101 štirjaških m. zemljišča po 30 gl. št. m. v svrhu uravnanja ceste, katera se razširi kroz in kroz na 8-60 m.

Za ribni trg odobrijo se kasneje večji troški v iznosu gl. 209.09.

O predlogu mestne delegacije za odstop zemljišča pri sv. Andreju društvu „prijatelj detinstva“ v svrhu zgradbe poslopja za pomorsko kopalnico vname se razprava, trajajoča preko 1½ ure. Svetnik dr. Pitteri je toplo preporočal sprejem predloga, toda protivil se mu je dr. Angeli, povdarjajoč, da pri sv. Andreju mora ostati šetališče in zaradi tega je razširjenje kopalnice v tem okraju nemogoče. Istega menenja bil je tudi II. podžupan dr. Dompieri. Gospoda imajo, kakor so o tej priliki dokazali, včasih jako čudne nazore o „človekoljubnosti“! Po podrobnej razpravi bil je vendar predlog mestne delegacije vsprejet.

S tem je bila ob 9. uri javna seja zaključena.

Sledila jej je tajna, v kateri se sklenu dovoliti pristavu v mestnej zastavljavnici Bartolu Lanziju miloščino 500 gl. na leto v ime mirovine (lahko to, saj imamo denarja!) Konečno dajo se mestnemu magistratu nalogi glede odgovora namestništvu v zadevi disciplinarnega postopanja proti nekemu mestnemu ljudskemu učitelju.

Privatni izlet napravijo v ponedeljek nekateri člani „Sokola“ v Boršt. Zbirajo se ob 3 uri popoldne na kolodvoru sv. Andreja. Njih prijatelji dobro došli!

Porotne obravnave. Pred porotnike pridejo v sedanjem zasedanji še nastopni obtoženci: 28. t. m. Vincenc Wurmschnig (ubojstvo) ter 29. Marko Stefanutti in Matej Rovis (umor).

Porotna obravnava. Bivši trgovec Gerazim Lamarin iz Kefalonije bil je 21. t. m. pred porotnim sodiščem v Trstu obsojen na 15 mesecev ječe zaradi goljufije. Osleparil je za izdatne svete nekega trgovca v Mletkah in razne tvrdke v Trstu.

Gospodarsko društvo v Škedenji imelo bode prvo nedeljo meseca aprila t. l. svoj redni letni občni zbor v prostorih krême Josipa [Sancina, kakor navadno točno po drugi sv. maši, s sledečim dnevnim redom: 1. Nagovor predsednikov. 2. Poročilo tajnikovo. 3. Razkaz letnih računov. 4. Posamezni predlogi. Uljudno se s tem vabi vse čestite ude, da se gotovo tega zbora udeležé.

ODBOR.

Vabilo k besedi, katero priredi „Sol-kanska čitalnica“ v nedeljo 24. t. m. v Mozetičevij dvorani. Razpored: 1. „Petje“, poje možki zbor. 2. „Genovefa“, žaloigra v šestih dejanjih. 3. „Petje“, poje možki zbor. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Po besedi bode prosta zabava. — Ustopnina za nedruštvenike znaša 20 kr. Za nedorasle 10 kr. Za sedeže se lahko pred besedo prisilrbi pri društenem denarničarju. — Ker je „igra“ jako ginljiva in primerna

sedanjemu času, nadejati se je mnogo domaćega in zunanjega občinstva.

ODBOR.

Požar. V nedeljo o poludne je v hrastovem gozdu blizu Sežane navstal požar. Vseled burje so se le čez več ur ustavili ogenj. Pogorišče meri nad sedem hektarjev. Pri gasenju sta se posebno odlikovala g. c. kr. poštar iz Sežane in neki kadet vojne mornarice.

Praznik sv. Jožefa v Ricmanjih zbral je letos ogromno množico ljudi v prijetnem selu. Procesija bila je impozantna, kajti vsled stalnega, ugodnega vremena prišlo je ljudstvo, kakor se je pričakovalo, ne le iz Trsta in bližnje okolice, ampak tudi iz oddaljenih krajev, ker svetišče sv. Jožefa v Ricmanjih slovi daleč preko meje ožje naše domovine.

Pred poretniki v Gorici stal je dne 20. t. m. o prvej obravnavi v sedanjem zasedanju 34letni natak Peter Deste iz Trsta, obtožen tatvine in goljufije. Porotniki spoznali so ga krivim in obsojeni je bil vsled tega na 6½ let težke ječe.

Dom in Svet. Št. 3. prinaša: 1. Deseti brat. 2. Brata. Novela. — Spisal A. Funtek. (Dalje.) 3. Garibaldi. (Humoreska. — Spisal J. L.) (Konec.) 4. Prestol. 5. Goram. 6. Vzdihi. 7. Ali je umetnost sama sebi namen? (Spisal Andrej Kalan.) 8. Slovo.

Pretepi. Dne 19. t. m. sprli so se iz ničevih vzrokov v ulici Riborgo mazač Iv. Candotti in težaki Josip Zonta, Jakob Battistutta ter brata Visintini. Mej pretepom prerezal je Zonta Visintiniju vrat, na to so vsi pobegnili, pustivši ranjenega na tleh. Policija je našla zlodejce še v teku noči ter jih spravila pod ključ. Visintinija so odpravili v bolnico. Njegovo stanje je jako nevarno. — Isti večer peljala se je vesela družba s herpeljskim vlakom v Trst. Mej Borštom in Ricmanjim stopili so se vinski bratci ter mahali tako junaško po polnih glavah, da je moral strojevodja vlak ustaviti, da razgrajalce pomiri. Na postaji pri sv. Andreju so pijance izročili policiji.

Vojaške vaje. Tretjega vojnega kora 24. pešdivizija bode imela letos vojaške vaje do 8. dne septembra pri Postojini.

Nesreča. Na barkovljanskej cesti potel je nespreten voznik s svojim vozom gospo Tosoratti, stanujočo v ulici Cavana št. 3, v III. nadstropju ter jo tako močno poškodoval, da je nesrečnica po nekaterih urah na svojem stanovanju umrla.

Sneg v Afriki. Iz Tunisa javljajo, da je 17. t. m. padal sneg, ki je pobelil mesto Tunis in okolico. V Afriki je to res izredno redek slučaj.

Listnica upravnštva.

Gosp. Ivan Muha v M. Placano do 30. junija t. l. Na zdar!

Za delavca in delavko, ki si mora služiti vsakdanji kruh z lastnimi rokami, je pokvarjen zdravje jako pogibeljno ter morajo zato skrbno paziti, se tega varovati ter ako zbole, rabiiti vsa sredstva. Stedstvo pa, katero je med delavci povsod kot domače sredstvo razširjeno, ker je jako poceni (vsak dan stane le 2½ nč), ter je polg tega prijetno in gotovo upliva, je: lekarničarja Riharda Brandta švicarske kroglice. Dobivajo se v lekarnah po 70 nč. škatlica ter so se v vseh slučajih, kjer je nastala vsled slabega prebavljanja trdnost v udih, nejevolja, slab tek, vrtenica, zatlačenje in bol v želodcu itd., v teku 10 let kot domače zdravilo izkazale. Vsak naj pazi, da ne dobi katero brezvredno ponarejeno zdravilo (3)

POSILANO.

Voda za pranje konj

za jačenje pred in po velikem trudu in za dirke je po mnogoletnej skušnji

Kwizde c. kr. priv. restitucionalni cvet ker jači živce, naredi kite gibčne, elastične in sveže, katere usposobijo konja k nenavadnem naporu.

Kwizde c. kr. priv. restitucionalni cvet za konje dobiva se pristen le pod tu poleg odtisneno varnostno znamko v vseh lekarnah v Avstriji, Ogerskeji, na debelo v trgovinah z mirodijami. — Glavno skladišče Kreisapothek v Korneuburgu pri Beču, Frana Joh. Kwizde, c. kr. avstr. in

kr. rumunski dvorni dobavitelj. (f)

Anton Pleskovič

orglarski in glasovirski umetelnik prevzima za vglasbovanje in popravljanje cerkvene orglje, glasovire, harmonije itd.

V TRSTU

1—3

Corso šte. 20 I. nadstropje.

Stalno službo

dobé spretni in uporabljivi

ŽENDARMI,

kateri so dopolnili svoja službena leta ter iščejo civilno službo, kakor tudi

občinski uradniki

kateri hočejo svoje mesto menjati.

Ozira se le na take ponudnike, kateri morejo dokazati brezmadežno dosežanje življenja, ter so zdravi, močni, ne preko 40 let stari in ki poznajo natančno kraje in prebivalstvo posameznih delov Štajarske, Koroške, Kranjske ter okrajnih glavarstev v Gorici, Sežani in Tomunu. 2—3

Pismene ponudbe z opisom svojega službovanja pod „S. L. 75“, postlagernd, Graz.

Brnsko sukno

za elegantno

pomladansko ali poletno obleko

v odrezkih po m. 3-10, to je 4 čunajske vatije

vsak kupon za

gld. 4.30 iz fine

gold. 6 iz finejše

gold. 7.75 iz jako fine

gold. 10.50 iz najfinejše

pristne ovčje volne

kakor tudi sukno za povrhnje suknje, česljano

sukno, prepletano z svil., poletno valjano sukno,

sukno za livrejo, tkanine iz niti, katere se daje

prati, fino in najfinejše črno sukno za salonske

itd. itd. pošilja proti povzetju iznosa realna in

stidna, jako dobro pozna

tovarniška zaloga sukna

SIEGEL IMHOF

v Brnu (Brann).

Izjava! Vsa kupona je dolg 3-10 m. in širok 130

cm., torej zadostuje popolnoma za kompletne obl.

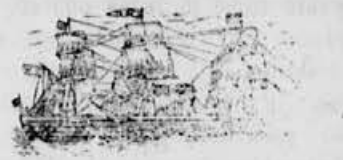
za gospode.

Tudi se daje kolikor metrov se želi Jamči se,

da se odpolje natančno bl. go po izbranem uzoru.

Uzori zastoj in franko. 9—30

Važno za popotnike v Ameriko.



Kdor želi po ceni, dobro, hitro in varno potovati v Ameriko, naj se zaupljivo obrne na prvo poverljivega glavnega zastopnika za potovalce

Josipa Pavlin-a v Ljubljani

Marijin trg šte. 1.

ki zastopa evropske in ameriške železnice in nemško pošto parobrodstvo, in prodaja vožne karte s polno garancijo za nepretrgano brzovožnjo do vsakega mesta v Ameriki.

Brzovožnja traja od Ljubljane do Amerike le okoli 11 dni, toraj se vožnja preko Ljubljane in Beljaka priporoča se toplo le v prid potovalcem, ker je veliko krajša in ceneja kot ona preko Dunaja. 4—10

Tiskarna Dolenc v Trstu

izdeluje vsakovrstna tipografska dela, kakor: priporočnice, račune, okrožnice, vizitnice, poročilne objave, vabila, programe, izkaze, oglase, pravila, ustopenice, zaključne račune (bilance), ročiščnice, cenike, polnomoči, jestvenike, carinska pisma, naznanila, izpovedne listke itd., — vse ukusno in po ceni.

Tiskarna prodaja nastopne slovenske knjige, kakor: „Kmetijsko berilo“ po 40 nč., trdo vezano 60 nč.; „Sodni obrazi“ po 20 nč.; „Viljem Tell“ po 40 nč.; „Ljudmila“ po 20 nč.; „Filip“ po 20 nč.; „Antigona“ po 20 nč.; „Trst in okolica“ po 30 nč.; „Pjesma o zvonu“ po 20 nč.; „Istra“ po 20 nč. Postava o „érnej vojski“ po 5 nč.

Ima v zalogi vse potrebne tiskovine in knjige za župne urade.

Naznalo.



Tem potem oznanjuje se čast. gospodi župnikom, da je bivša trgovina z cerkvenimi stvarmi „Garusa“ v razprodaji in da morejo o tej priliki naročiti si potrebnih cerkvenih stvari (v najboljem stanju) izpod tovarniške cene.

Prodaje se tudi velike mize in omare primerne za knjižnice itd. Via Nuova št. 1. Trst. 2—2



KWIZDE

korneburšk živinoređilni prašek

za konje, govejoživino in ovce.

Ako se daje živini redno živinoređilni prašek, je vsled mnogoletne izkušnje izvrstno sredstvo proti slabemu teku, molženji krvi in za izboljšanje mleka. Cena mali škatljici 35 kr., veliki 70 kr.

Pristno se dobi po vseh lekarnah in prodajalnicah mirodij avstr.-og. monarhije.

Da se varuje pomot, prosimo p. n. občinstvo, da zahteva o kupovanji teh sredstev vedno Kwizde preparate in da se pazi na gorenjo varnostno znamko.

Pošilja se po pošti proti povzetju vsak dan po centralnem skladišču: Kreisapothek Korneuburg

Franz Joh. Kwizda,

c. kr. avstrijski in kralj. rumunski dvorni dobavitelj za živinozdravniške preparate.

Brnsko sukno

Filip Ticho, Brno,

Krautmarkt 21.

razpošilja za elegantno pomladansko ali poletno obleko proti povzetju ali gotovemu plačilu. 4—15

Odrezek metr. 3.10 sukna za obleke za možko opravo dovolj, dobre vsti, n samo . . . for. 3.50

Odrezek metr. 3.10 fin. vr. za samo for. 5.—

Odrezek metr. 3.10 najfin vr. samo for. 7.50

Odrezek metr. 2.10 sukna za povrhnje sukno (za možko sukno) čist. vol for. 3.90

Odrezek metr. 3.10 črne sukna, čista volna za komplet salonske obleke . . . for. 9.—

Uzori zastoj in franko.

Bogat izbor semen

vrtnih in poljskih cvetlic je prispel od tvrdke Wilmorin-Andrieux v Parizu, kakor udi krasne rože, več ko tisoč raznih vrst. Cene jako nizke. 2—10

Prodaja semen in cvetlic

Jakoba Fonda

Trst, Lloydova palača.

Na zahtevanje cenike zastoj in franko.

TVRDKA

Bernhard Ticho

Brünn, Krautmarkt 18,

(v lastnej hiši) 2—20

pošilja proti povzetju:

Tkana ovčja volna
dvostroke širokosti, trpežna, cela obleka, 10 met. for. 6.50

Indijski Foule
volne, dvostroke širok, cela obleka, 10 met. f. 5.

Novosti za obleke za gospe
po najnovejši šegi progasto Blago v vseh barvah, dvostroke. 10 met. f. 8

Crni Terno
saksonski izvod, dvostroke širok, za celo obleko. 10 metrov f. 4.50

Progasto blago za obleke
60 ctm. široko, najnovejši vzorci, 10 met. f. 2.50

Volnati ryp
v vseh barvah, 60 ctm. širok, 10 metrov f. 3.50

Dreidraht (Trožičje)
najboljša vrsta, 60 ctm. široko, 10 metrov f. 2.50

Aquard blago
60 ctm. široko najnovejši vzorec, 10 metrov f. 3.50

Francoski Voal
10 metrov, elegantna obleka, ki se daje prati, for. 3.—

Košulje za gospe, lastno delo
bele ali barvane 1 kos 1a f. 1.50, 11a f. 1.20

Ženske košulje
iz šifona in platna, fino pletene, 3 kom. for. 2.50

Ženske košulje
iz močnega platna sčipkami 6 komadov f. 3.25

Domače platno
1 komad, 30 vatlov ¼ for. 4.50
1 . 30 . ½ . 5.50

Krug-Webe
boljše nego platna 1 komad ¼, širok, 30 vatlov f. 6.—

Šifon
1 komad, 30 vatlov, 1a f. 5.50, najboljše vrste f. 6.50

Kannafas
1 kom. 30 vatlov, lila f. 4.50
1 . 30 . rdeč . 5.50

Kanavas iz niti
1 kom. 20 vatljiv, lila in rdeč f. 6.—

Oksford
se more prti, dobra vrsta, 1 kos 30 vatlov f. 4.50

Angl. Oksford
najboljši, jako priporočljiv, 1 komad, 30 vatlov f. 6.50

Garnitura iz ripsa
sestoječa iz 2 posteljnih pregrinj in namiznega prta s svilnatimi franzami for. 4.—

Garnitura iz jute
2 p. stelnih pregrinj in namiznega prta s franzami f. 3.50

Jute zastor
jurški vzorec; podpolni for. 2.50

Holandske dolge preproge (ostanki)
10—12 metrov dolge, 1 ostanek f. 3.50

1 Poletna ogrinjača
¼ dolga samo volna f. 1.50

Konjska plahta
jako dobra, 190 ctm. dolga, 130 ctm. široka, f. 1.50

Odeje za fljakerje
carskorumene, 1 komad f. 2.50

Tovarno skladišče suknega blaga

Brnsko sukno
Odst. nek 3 10 metrov za podpolno možko obleko f. 3.75

Moderne sukno
3.10 met., jako fino kompl. možko opravo, for. 8.—

Poletno češljano sukno
ostanek za komp. možko opravo, more prati, 4 40 m. dolgo, f. 3.—

Brnsko moderno blago
Ostanek za podpolno možko obleko 3.10 metrov dolgo for. 5.50

Priložnost za kupovanje!
Brnski ostanki sukna.
1 ostanek za 1 kompl. možko obleko 3 10 met. for. 4.50

Blago za povrhnje suknje
najfinejše vrste, za celo suknj f. 8.—

Vzorki brezplačno in franco. Za dobro blago in točno pošiljatev se jamči.

Elegantno izvedena zbirka uzorcev z 400 znamkami g. krojačem nefrankovano.